

Князева Марина Владиславівна

Професор
кафедри біохімії
Харківського національного
університету імені В. Н. Каразіна
Доктор біологічних наук,
професор

Народилася 9 травня 1956 р. в м. Харкові. Перед вступом до ВНЗ рік працювала старшим препаратормом кафедри психіатрії Харківського медичного інституту. В 1974–1979 рр. навчалася на біологічному факультеті Харківського державного університету імені О. М. Горького за спеціальністю «Біохімія». Потім була старшим лаборантом лабораторії захисту рослин від іонізуючої радіації Харківського науково-дослідного медичної радіології.

З 1981 до 2002 р. М. В. Князева пройшла професійно-наукове становлення від молодшого до провідного наукового співробітника Центральної науково-дослідної лабораторії Харківського інституту удосконалення лікарів, а згодом — професора кафедри клінічної біохімії та судово-медичної токсикології.

Сьогодні Марина Владиславівна обіймає посаду професора кафедри біохімії Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, на медичному факультеті викладає дисципліну «Біологічна хімія».

Наукові дослідження М. В. Князевої використовуються з метою вирішення проблем практичної медицини, було розроблено діагностичні комплекси прогнозування розриву аневризми аорти й оцінки ефективності неoad'ювантної поліхіміотерапії в процесі лікування раку яєчника III–IV стадій.

Основний напрям діяльності — біохімія сполучної тканини. В останні роки зосередила увагу на педагогічній діяльності

М. В. Князева з онуком. Конгрес FEBS, м. Берлін, 2015 р.

у вищій школі, зокрема розробила авторський курс викладання біохімії на медичному факультеті, спрямованість якого пов'язана з використанням біохімії в практичній діяльності лікаря.

З 2001 р. очолює громадську організацію «Нове мислення у медицині». Є активним учасником Конгресів Європейської організації біохімічних товариств (FEBS) у Варшаві, Будапешті, Стамбулі, Відні, Афінах, Гетеборзі, Турині, Санкт-Петербурзі, Парижі та Берліні.

За значні успіхи в науково-практичній діяльності у галузі охорони здоров'я та суспільному житті нагороджена Почесною грамотою Харківського районного комітету профспілки працівників охорони здоров'я, відзначена премією 29 Конгресу FEBS.

Має 169 друкованих праць, 9 патентів, серед яких:

- «Спосіб визначення фази перебігу інфаркту міокарда», у співавторстві з Н. А. Капрош (патент України № 12439, 1997 р.) — як досліджуваний показник крові використовують показник рівня сульфатованих глікозаміногліканів (хондроїтинсульфати), при збільшенні концентрації яких у сироватці крові до 0,12–0,25 г/л (120–250% від рівня контролю) і вище констатують фазу деструкції, при зниженні до 0,09–0,04 г/л (90–40% від рівня контролю) і нижче — фазу репарації та формування грануляційної сполучної тканини міокарда;
- «Спосіб прогнозування розриву аневризми аорти», у співавторстві з О. І. Бабаєвою, С. В. Іванніковою, Л. С. Гончаровою і М. С. Володосем (патент України № 52386, 2002 р.) — як досліджуваний показник беруть співвідношення сумарного вмісту сульфатованих глікозаміногліканів і хондроїтинсульфатів у сироватці крові, при зниженні якого до величини $71,0 \pm 6,0$ прогнозують розрив аневризми аорти;
- «Спосіб прогнозування ефективності лікування раку яєчників», у співавторстві з О. В. Прокопюк, І. В. Івановою, Т. Д. Павловою і О. А. Міхановським (патент України № 78952, 2007 р.) — неoad'ювантну поліхімотерапію проводять курсами від одного до шести, з визначенням в сироватці крові хворого після кожного курсу коефіцієнтів K1, K2, K3;
- «Спосіб діагностики можливості розриву аневризми аорти», у співавторстві з О. І. Бабаєвою, І. М. Лодяною, М. Л. Володосем і С. В. Іванніковою (патент України № 26987, 2007 р.) — визначають швидкість осідання еритроцитів, вміст сілових кислот, гексоз, глікопротеїдів, фібриногену і хондроїтин-6-сульфату (X-6-S), клінічним дослідженням крові визначають швидкість осідання еритроцитів, порівнюють з нормою і, при збільшенні значень порівняно з нормою швидкості осідання еритроцитів до 520–660%, сілових кислот до 146–252%, гексоз до 140–150%, глікопротеїдів до 164–186%, фібриногену до 130–150%, хондроїтин-6-сульфату до 152–169%, діагностують можливість розриву аневризми аорти;
- «Спосіб оцінки ефективності лікування хворих на рак яєчників», у співавторстві з О. В. Прокопюк і Т. Д. Павловою (патент України № 72412, 2012 р.) — неoad'ювантну поліхіміотерапію проводять курсами від одного до шести, при цьому після кожного курсу визначають комплекс показників: розмір пухлинного конгломерату, розмір метастатичної пухлини в ректо-вагінальній перегородці, розмір субкапсулярних метастазів у печінці, об'єм асцитичної рідини, рівень пухлинного маркера CA-125, сумарних сульфатованих глікозаміногліканів, сумарних хондроїтинсульфатів у сироватці крові.